

ĐẠI-ĐẠO TAM - KỶ PHỔ - ĐỘ
TÒA-THÁNH TÂY-NINH
(Đệ Thập Niên)

TAM NHỨT ĐÀN

Tòa-Thánh ngày 16 tháng Giêng Ất-Hợi
(19-02-1935)

THUYẾT MINH CHƠN LÝ

THI

CAO Thượng Chí-Tôn cõi Ngọc-Hà,
ĐÀI Tiên giáo Đạo cõi Nam-Kha,
TIÊN Ông chỉ rõ Đời Nguơn-Hà,
TRƯỜNG Thiên lâm chói khổ nạn qua.

Thầy mừng các con.

Này các con ! hôm nay lần này là lần chót, đề chỉ rõ Thiếu-cơ cuộc đời thế sự đề cho các con giữ lấy thân.

Vì là ngày hôm nay Thiên-Địa tuần-huần dựng lại Thượng-Nguơn thì Nhơn nào Quả nấy. Thiên Ấc đảo đầu, các con có biết đó là chi hay không? Thiên-Địa tuần huần trở lại Thượng-Nguơn, Ba Nguơn đó là giáp vòng trở lại thì thầy cũ đổi mới, thay Quả Địa Cầu, thay bầu Trái Đất, thay Nhơn, thay vật, cỏ cây điều thay đổi đó là các con.

Này các con, Cơ Trời thay đổi máy Càn-Khôn Đất dẫy Đất tung xác thay hồ n, Tam-Giáo giáng trần qui Ngũ Phái, Bát Môn Đồ Trận cõi Trần Hồn.

Câu thứ Nhất : . . .

Câu thứ Nhì : Khi quả Địa Cầu Bầu Trái Đất tung chuyễn kinh Thiên động Địa người minh đồng xương sắt khó bảo tồn tánh mạng (Phước Đức vẫn còn).

Câu thứ Ba, Câu thứ Tư : Ngày kia tại xứ Việt-Nam, Trời lập Bát Đồ Trận

có tám hướng; Càn, Khảm, Cấn, Chấn, Tốn, Ly, Khôn, Đài; hào-quang chói nira lừng Trời thì Bá-Đạo hoàn-cầu thấy hào quang kéo đến phá trận cho tiên tau, giành làm bá chủ. Trận Bát Môn của Thầy lập chính là Thiên-Môn Trận. Bá Đạo vào Bàng Phong-Thánh Kỳ Ba dó con, thì Bá Đạo hoàn cầu thấy hào quang kéo vào trận đều bị tiêu diệt, hồn lên bồng Phong-Thần, tất cả như vậy thì Bá Đạo không phá nổi trận của Thầy, thì mới tưng lịnh Thầy.

Thầy thống nhất Bá Đạo mà Đạo truyền cho được khắp thế giới, hoàn cầu, năm châu cùng võ trụ. Nay chẳng phải truyền đạo đó con, vì Đạo Thầy khai giáo chưa thống nhất, chớ Bá Đạo hoàn cầu làm sao truyền Đạo Thầy cho đặng. Ngày nay Thầy giáo Đạo để báo hiệu CAO-ĐÀI PHỔ-ĐỘ là độ các con, cho kịp kỷ tân thế, đặng với hồn giải thoát về cùng Thầy, nên cơ PHỒ-ĐỘ là cơ HỮU-HÌNH, hữu hình rồi đây là hữu hoại, tiêu hoại. Còn những kẻ Hiền tài Tuấn Kiệt, Thầy mới khai giáo Kỳ Ba thì Phát, Thánh, Tiên, Tam giáo hoàng khai HUỶNH-ĐẠO lập Đới THIÊN-ĐỨC TÂN-DÂN, thì có HUỶNH-ĐẠO thân hết những kẻ Hiền Tài, Tuấn-Kiệt mà đẹp loan, qua Hòa-Bình mới được.

Các con nên hiểu đẹp loan qua hoàn cầu mà Thầy thống nhất Bá Đạo chẳng phải là dễ, ai làm cũng được đó sao? Phải đủ tài năng thao lược bốn phương nhiệm mầu mà đẹp loan. Thống nhất Bá Đạo chẳng phải là việc dễ đó các con! Thầy để biểu-hiệu CAO-ĐÀI ra trước đặng độ các con mà lâu công cho kịp kỷ tân thế mà giải thoát cho nên CAO-ĐÀI là PHỔ-ĐỘ CHỚ KHÔNG CÓ LẬP ĐỐI. Đến ngày THIÊN-KHAI HUỶNH-ĐẠO đó là KHAI GIÁO ĐẠO HUỶNH thì Phát, Thánh, Tiên, Tam Giáo mới hội tròn sống thế mà thống nhất Hòa Bình thế giới. Thầy mới đem biểu-hiệu CAO-ĐÀI đầu là Phát, Thánh, Tiên sống thế mà thống nhất Bá Đạo hoàn cầu thì truyền Đạo năm châu mới được. Thầy để CAO-ĐÀI là biểu-hiệu đặng độ trước các con cho kịp kỷ NGÃ-MỸ chống nhau hằng vũ khí tối tăm mà tàn diệt loài người cả năm châu cùng là vũ-ten, đó là ngày tân thế đó các con! Các con hãy lĩnh lấy mà nghe Thầy cho. Bài Thi mà hiểu rõ cơ khí tối tăm cũng là khoa học.

THI

Cơ Tao-Hóa Thiên-Đình sắp định,
 Bầu Càn-Khôn xây chuyển lập đời;
 They bầu Trái Đất đời đời,
 Cô cây tiêu sạch loài người còn chi.
 Cơ lặn diệt luyện Tinh sắp định,
 Tạo cơ đồ chấn chỉnh hùng binh;
 MỸ NGIA chống chọi hình thành
 Tài cao chống chọi, giới kinh thịnh không.
 Ôi Nhơn Loại ngược bành trận khỗ,
 chiến phép mầu vô số giữa nghiêng;

Thúi thối chát đất bốn miền,
Diệt bằng cơ khí của người tạo ra,
Kẻ Hạ Nguơn-người xa Đạo Đức,
Tin tưởng rằng cơ khí là hơn;
Kìa đây tiêu sạch chẳng còn,
Tạo thành cơ khí, tạo thành là ai?
KIM-HÔNG-LINH đầu thai nước Mỹ,
HÔNG-ĐÌNH-QUANG sử ký nước Nga;
Hai tên đó đệ của Ta,
Thế bảy Nguyên-Tử diệt ta thế gian,
Nhị thế chiếu hết sa tên đạn,
Tam thế là trận giặc Kỳ Ba;
Những tay đó đệ của Ta,
Đẹp tiêu thế-giới Phép tài kinh oai,
Cho những kẻ thi tài Thần Thánh,
Cho xuống trần tạo lấy hữu hình;
Giết loài vô đạo hái kinh,
Ham mê vật chất xác hồn ra tro.
Thần Thánh lộn trần (lạo) thành cơ khí,
Đề xem mà có phải hay không;
Chet thời vô số kinh hồn,
Bối đời yêu quái Thánh Thần tùy theo.
Diệt cho hết kẻ yêu khoa học,
Cho rằng là chẳng có Phật Tiên;
Diệt tà độ kẻ Nhơn Hiền,
Đặng cho nó biết Thành Thần có không.
Cơ tận thế trăm phần thống khổ;
Các nhơn hèn tìm chỗ ăn thân;
Sùng dưng đụn đượ dao găm,
Của Trời sai khiến diệt người vô lương.

Đây, Thầy giảng nghĩa tiếp:

Theo Nhơn nào Quả nấy, cho các con biết rõ ;Nhơn Quả là ngày hôm nay, luật Trời định: tạo thì mang, vay thì trả hẳn, không lâu được. Nhơn Quả buổi nào kiếp nấy trả sạch. Vì đời tận thế lập Thượng-Nguơn, Nguơn y Thượng Cổ :Đời Mới, Dân Mới, đức hạnh hiền hoa, thông minh, sang suốt, là đời thái bình là cộng lạc không còn Nhơn Quả, trả nhau, không còn giết lẫn loạn lạc như đời nay. Vì vậy Trời định Nhơn Quả buổi nào trả sạch.

Vì đời tận thế lập lại đời Thượng-Nguơn, thì rồi đây nạn Nhơn Quả chen nhau mà trả, giết lẫn nhau mau chày thành sông, xương phơi trắng đất đầy đồng không ai chôn, trả cho nứt đó các con! Nên Thầy lo cho các con mà thầy chỉ rõ luật Trời như vậy.

Thầy khuyên Tin-dờ và chức-sắc không tạo nhơn quả, mà phải gặp kỳ tại, không còn dễ qua kỳ sau, nên các con phải lấy Trưng-Phu Quân-Tử mà ăn ở theo thời kỳ, dầu có giàu sang quyền thế cũng đừng có đem dạ hiền nhơn và vô đạo mà đối với kẻ nghèo khổ, thấp hèn, mà khi ý lại kiêu căng, hay là cậy chức phận lớn ý quyền mà làm cho người oán ghét, thì là diện phục tam, bất phục, nó cũng kiếm thế trả thù liền cho các con khổ thân hay là bỏ mạng đó các con. Vì ngày hôm nay luật Trời định vậy, thì thiếu chi dịp nó cậy thế trả thù, trả oán; các con chớ lầm tưởng như trước kia mà khổ.

Thầy biết trước hành vi của các con hành động hằng ngày tất cả, nên Thầy sợ các con có chửi phàm chớ nên ý quyền đời, rồi phải chịu những kẻ dã man vô đạo nó diệt tiêu tất cả vì ngày hôm nay vay một phải trả mười là như vậy. Trước kia những kẻ giàu sang lại hối lộ những kẻ nghèo mới làm giàu, lại còn khinh khi ý lại. Đó là một điều đại, là một hậu thù hay là những kẻ cậy thế ý quyền đàn áp những kẻ nghèo; đó là một điều đại, mỗi đời hơn nữa, thì ngày đó là những người nghèo dân giả nó có thể chịu thua, đến nay Thiên-Cơ luân hoàn sắp cận, trên luật Nhơn-Quả phải tiến nhau trả quả cho lặn diệt, giết nhau cho hết đồng kiếp kỳ trở lại. Vì vậy ngày Trời khiến kẻ dân giả bị hối lộ đàn áp, lại có kẻ cầm đầu xúi dục nó vì vậy nơi đó mới tàn sát tàn diệt những kẻ giàu sang quyền trước. Đó là trước kia Tư-Bản lẫn Hiệp-Vô-Sản, ngày nay nó trả bằng cách lặn diệt, trả như vậy có phải là vay một trả mười không các con!

Vì vậy mà ngày hôm nay Thầy phải căn dặn các con, phải xác thân đứng làm cho si buồn tất cả vì luật Trời định: TAO THỈ PHẢI MANG, KHÔNG TRỐN PHƯƠNG NAO. Thầy phong thi quá lo sợ, sợ là có chức phận ý quyền, lo là nhận quả trả các con tàn diệt, nhưng mà Thầy sợ cũng không khỏi, hơn quả trả nhau, vì biết lặn phàm các con chưa bỏ được, có chức phận thì tạo quả, còn không từ xưa đến nay hành Đạo không quyền, không lợi, không danh, mà Thầy phong chức cho các con, khác nào Thầy xúi các con thêm lợi lỗi nữa. Như vậy các con biết **Thầy lấy cái giả mà hành thì mới thành cái thiệt, chớ chức Phận quyền danh là giả, thì các con không tìm ra biết đó là giả, thì Thầy mới liệu làm sao?** thì các con mới hành theo cái giả, cho thông thả xác thân, ăn trên ngồi trước, muốn cho có kẻ bầm người thừa là đều thất đức. Hồi vậy từ xưa đến nay, có chơn truyền bí pháp nào dạy hành Đạo mà tu như các con hành đó cho Thầy nghe thử; như vậy thì các con phân ra làm hai: một bên là xác thịt, hành Đạo theo Đời, xác thịt hẳn kinh độ hơn là trả quả, còn một bên kia là linh hồn, **Hành theo phải hành luật vô vi. Không phải là hành Đạo vô vi nghe!** Hành Đạo vô vi phải thâm thiền nhập tịnh, hành Đạo vô vi là cái thiệt của các con hành Đạo.

HÀNH LUẬT VÔ VI LÀ ĐIỀU CHI? Hành luật vô vi là nơi làm các con hằng ngày có Thầy ở trước mặt, không dám phong tâm, hành theo ý muốn những người vô đạo. Đều vô đạo, bất bình mới là hành Đạo được đó các con. Nhược bằng các con nhờ lời Thầy, các con dân sợ tội lỗi điều chi tất cả. Các con hành Đạo theo Đời thì các con còn Đời làm các con phải tàn diệt tiêu hồn xác thịt, Thầy đau độ được.

Các con nên hiểu Đời là giả tam, sống ở thác vờ, chức phận lợi quyền là đều nhưn quả, hoặc Trời định nhưn quả trả nhau, thì càng cao, chẳng may gặp cả hai cao sang, càng khổ bấy nhiêu đó các con. Ấy số luật nhưn quả không hề hết, nào là sống, đàn, girom, đao, khắp chốn, đâm giết nhau, rồi cuộc lại có hai ba phần mới vậy đó các con. Đó là luật Trời định, cho nên hiểu lấy mà giữ xác thân trong thời hồn loan mà giữ chức phận Đời hay là Đạo. Sao đây là những kẻ nghèo hơn vất vả, nó nghe kẻ thế trả thù không sai các con; hay nữa là định bá đờ vương là nạn ta dân: **DÂN QUYỀN, ĐÀN QUỐC, DÂN SANH** nó tranh chỗ đứng, nơi ngồi, máu chảy thành sông, xương phơi trắng đất, các con trốn phương nào cho toàn thân. Nhứt định **VÔ VƯƠNG ĐẢO HUYỀN SANH CHÚNG**, các con ở chung một Bàn Trái Đất, trốn lên Trời dặng chặng?

Thầy nói cho các con biết rõ, không có một chéo đất nào dặng yên, để các con trốn khỏi lộn giết người; độ làm chớ không độ một chéo đất nào, để kẻ vô đạo ở yên đó bao giờ cơ hồn loan. khắp cả thế giới hoàn cầu, đó là **ĐỊNH LUẬT THIÊN ĐIỆT HẾT DÃ MẠN VÔ ĐẠO SÁI LUẬT THIÊN ĐIỆT LẬP ĐỜI**.

Các con theo Thầy học Đạo được bao nhiêu năm, đến ngày hỗn loạn gươm đao sừng đạn tứ bề bao phủ các con cùng nhơn loại, Đạo Đồi là bãi chiến trường tên đao, kẻ nào đạo-tâm đứng luật Thiên-Điều thì còn dựng lập Đồi, kẻ sái luật Đạo, giữ ngoài mới thì Thầy dễ thất nát xương tan từ mủn mà dền bởi tội lỗi đó các con, để rồi đây sẽ thấy rõ luật Trời phạt người khắp nơi. Nghe lời Thầy nói nghe các con, vì **LUẬT TRỜI ĐỊNH NGÀY HÔM NAY DIỆT TÀ LẬP CHÁNH**, tham-lam ham muốn quyền danh rồi thành những điều sái luật của Trời thì phải tiêu-diệt. Nếu con lập đời còn ham vật chất, chẳng biết nhau mà giết lẫn nhau như đời này, thì như vậy đến ngày hỗn loạn trăm bề khói lửa đao binh thì mới biết ai chánh tà thấy rõ, hiện hiện con chớ khá tranh nhau, ai cũng cho mình tự cao, ai cũng cho mình Đạo Chánh mà thấy chống nghịch, không thuận nhau, **không có hỗn-loạn đánh giết nhau, làm sao rõ anh-tài tuấn-kiệt, không có chia phe nghịch lẫn đánh giết nhau tàn-khốc mà tiêu-diệt, thì làm sao hết dã-mạn vô-đạo, mà làm sao lập đời Tân-Dân đó các con ?** Bởi vậy đến ngày Xiển, Triệt đánh giết nhau toi bởi nguy khốn thì các con nào đủ tài phép đức hạnh mới còn, Thầy ngó lại các con, tài phép thì không, còn đức hạnh lại thiếu, như rầu nọ không dầu, thì lấy ai diu dắt trong buổi đời hỗn loạn ? Đàng-phái tương tranh thì nhà cửa con thành bình địa. Cơ sảng sẩy chọn người hữu đức dựng lập đời, thì khắp hoàn cầu, khắp cả nước Việt-Nam mấy mươi triệu nhơn sanh đều ở Đạo Đồi cũng vậy không một kẻ nào tránh được luật Trời. Kẻ thì trốn trên núi non, người ẩn thị thành, chỗ nào người nhiều thì bị loạn nhiều, trả quả nhiều đó các con! Đây đề Thầy nói: Đời tới coi có hỗn loạn như lời Thầy nói hay không các con ?

Hiện giờ thiên cơ chưa lộ, các con còn đắm đắm với gia-đình, cho rằng đời chắc gạt bỏ ngoài tai, lời Thầy cho là giả, các con giữ lấy lời Thầy, không lâu sẽ thấy rõ.

Khi Thầy giảng Đạo xir nọ, phải mượn chỗ đất đỏ mà hành trường, tạo lập TỈNH THẤT hay là TÒA-THÁNH ngôi cao. Tỉnh-Thất Tòa-Thánh đó là chi ? Là nhà Hội Nhơn Sanh, để cho Nhơn Sanh vào đó mà tin ngưỡng, vào đó mà nghe hành luật của Thầy, đó là Thầy mượn chỗ nơi dựng lập đó các con theo thời tận thế, rồi nơi đó tiêu tan không còn nữa, vì là ngày hôm nay cuối Hạ-Nguồn, luật Trời tận-thế và tận-diệt, diệt hết lần - dài diu - thụ, sự nghiệp của thế, để lập đời mới như cõi Niết-Bàn ở tại thế. Như vậy nên Thầy mới lập cơ Phổ-Độ, rồi đây đến ngày tận thế phải tiêu-tan, tiêu diệt hết theo luật Trời (Biển dâng chẳng còn) còn vật chi non núi vẫn còn, thì các con đừng làm tướng của Thầy tạo lập mà còn nhé !

Thầy đầu chống nổi luật Trời đó các con. Đạo Thầy hôm nay còn nhiều lớp, còn dài, chẳng phải như hai kỳ trước vì ngày nay là ngày tận thế, Thầy giáo Đạo Kỳ Ba dựng độ kẻ Hiền Tài tâm Đạo dựng lập đời trở lại. Thầy giáo Đạo Phổ-Độ là cơ Hữu Đức, đi đến lập đời là cơ Vô Vi nên còn dài, nhiều lớp cơ Phổ-Độ của Thầy đến ngày hỗn-loạn là cơ chấm dứt, thì các con và nhơn-loại ở bãi chiến-trường hơn vạn, Đạo Đồi cũng vậy, đó là cơ sảng sẩy của Thầy cho tận-diệt, dựng chọn Đạo Tâm, Hữu Đức, đem qua Kỳ Ba dựng lập đời Thượng-Nguồn trở lại thì các con cũng nhiều, hay hiện giờ các con sống ở đó mà chờ kỳ hỗn-loạn rồi thì ai còn ai mất sẽ biết. Chưa có hỗn-loạn là vui thú đó các con, các con nên nhớ kỹ lời nói của Thầy mà tìm hiểu Thầy mở Đạo, lập Đời tìm ra Chơn Lý, Đạo là Vô Vi, Phật, Thánh, Tiên là Đạo Thầy, nói Đạo lập Đời phải không? thì ngày kia Phật Thánh Tiên xuống thế lập Đời Thượng-Nguồn trở lại, mà xưng hô inh ỏi, các con biết

ơ tận thế, lập địa, thay quả Địa Cầu, thay bầu Trái Đất, nhón vật cỏ cây đều thay, thử hỏi các con nào đủ tài-năng, thao-lược, phép-lắc nhiệm-mầu chưa? mà các con lập đời tạo thế, thành ra cõi Niết-Bàn tại thế đặng chằng mà quá xưng hô mình là Thần, Thánh? Chừng nào các con theo Thầy học Đạo, tu-huyện dài công đức phép huyền-hư lục-thông, phép học đạo-huệ tiếp liền với Thầy mà nghe chỉ dạy thì chừng đó các con thành Đạo, mới là Đạo đi thống-nhất hoàn-cầu, lập đời trở lại. Còn hiện giờ các con vào Đạo mà lập công, mà tu tâm dưỡng tánh, mà Thầy coi còn tánh ý lại, tâm còn đời đời chưa có chịu nhận mình, hạ mình là bậc thấp, sửa tâm tánh chưa có được, cho mình là Thần Thánh mà giành khoe inh ỏi, không ngó ra ngoài mà thấy hiền. Người đắc pháp là phận-sự thay mặt cho Thầy, người đủ tài năng thao-lược, vượt núi thay non, tạo thời sửa thế mà ẩn danh bày lộ cùng ai, các con đừng tưởng làm không người mà quá đỗi, các con hãy tịnh tâm mà nghe Thầy thuyết minh Chơn Lý là sự thiệt của Đạo cho các con rõ, Đạo Cao-Đài Phổ Độ là hôm nay, cuối Hạ-Ngươn là Đời tận thế, là tận diệt loài người trong vũ-tru, can-khôn, những kẻ hữu căn hữu đức, Đợi trở lại Thượng-Ngươn thì luật Trời giáo Đạo-Huỳnh, xuống thế đặng độ những kẻ hữu căn, đặng lập Đời chứ không phổ độ.

Vì thấy người Việt-Nam đắc Đạo hơn bốn ngàn năm, hôm nay Tao-Hóa giáo Đạo tại xứ Việt-Nam, thầy vâng lệnh đấng Tao-Hóa mà thay mặt cầm mối Đạo-Huỳnh xuống thế xét kẻ hữu căn, lập Đời Thượng-Ngươn, người trở y như luật Tao-Hóa cũng không phổ độ, nhưng vì thương các con, nói giống của Thầy bị tận diệt hết chằng còn, nên Thầy qui tâm cùng Đấng Tao-Hóa, xá tội các con về cùng Thầy không nỗ bỏ.

Nên Thầy mau gặp giáo Đạo Kỳ Ba, ngày 1 tháng Giêng năm Bính-Dần, Thầy dùng huyền-diệu Cơ-Bút, giảng Cơ khắp nơi mà kêu rêu các con mau tìm ngộ, mà theo Đạo Cao-Đài, có Tổ Tiên ủng-hộ và giải-thoát, hai là xác thân còn sống được lập đời Thánh-Đức lâu-Dần, không thì luật Đời tận diệt, xrong tan thịt nát, hay hồn. Đó là ngày tận thế, Thầy mới dùng huyền-diệu mà kêu rêu các con cho mau về cơ tận thế, lập công sau cho kịp đó các con. Vậy mà các con chê bai huyền-diệu của Thầy, khác nào là lũ Giu-Đê phản Chúa thiệt là bày Đạo Tò giáo các con, con nên hiền, Thầy quá thương các con nên Thầy mới dùng đến Cơ Bút là huyền-diệu mà Phật, Thánh, Tiên dặt về cho mau. Chàng phai việc chơi mà khinh thường, rồi đây các con thấy rõ đời còn hay liền diệt cho liết? Đạo-Cao, tin Ta thì hưởng ân-luệ của Trời ban. Thầy đâu có hưởng. Bởi kêu là vì thương nói giống của Thầy bị tận diệt nên Thầy bày Cơ Phổ Độ hành-trưởng phó-trưởng theo đời mà kêu, những kẻ hiền đời, còn lại đây là kẻ ham mê vật-chất quyền-danh, nên Thầy bày cái giả ra trên, những kẻ nào lần-dải, đỉnh-thụ, áo mào, quyền cao đặng chỉ đặng chiêu những kẻ nặng đời, có ưa thích mùi đời, còn quyền-cao chức-trọng áo-mào xuê-xang, kẻ hầu người hạ, kẻ hầu người thừa, thì hiệp căn vừa ý nó, nó mới vào Đạo lập công cho trừ tội, giải-thoát kỳ tận thế đó các con. Thầy không tạo lập mà mượn đũa giả gạt nó bao giờ, bao giờ vào Đạo nó khổ sở, khổ hạnh, hay nữa nó mất quyền

danh-lợi của nó đó các con. Vì vậy hư món đồ Thầy tạo lập tùy theo Cơ Phổ Độ mà Thầy lập đó, là món đồ giả tạm chớ không thiệt, huống chi tất cả hữu hình, rồi đây hữu hoại. Ấy là kế hoạch của Thầy đó các con, còn cái thiệt của Thầy là KỶ BA VÔ-VI, KỶ BA LẬP ĐỜI PHẬT THÁNH, THIÊN XUỐNG THỂ LẬP ĐỜI. thì chọn những kẻ hữu căn hữu đức, đạo tâm cùng người hiền-tài tuấn kiệt dâng dựng nước khai non. Còn huệ tiếp liền với Thầy, là người đặc-pháp huyền-hư lực thông như huệ tiếp liền với thầy, hiện giờ NHỮNG NGƯỜI ĐÓ KHÔNG CÓ Ở TRONG PHỔ ĐỘ CỦA THẦY.

Còn kỳ hạn thế, còn những vị đặc pháp đó là các vị Minh-Sư thay mặt cho Thầy dựng dựng đời sửa thế, là các vị Thánh Hiền trên Tam Giáo xuống, đâu có vào cơ Phổ-Độ, mà vô lân công như các con nữa được. Cho nên ở ngoài Cơ Phổ-Độ của Thầy mà đem nói các con người nẻo sai luật mà thưa cùng Thầy, đó là phạm sự của Thầy vì phải cần quan sát như vậy, chẳng người có phạm sự, các con làm các con quá tội không tìm hiểu cơ hi ẩn thì đâu ai biết nữa, chẳng biết ai là Thiên, Thánh giáng trần, ai là quỷ hết các con. Thầy nói cho các con biết rõ những Minh-Sư đặc pháp có Sắc Linh Thiên ban xuống Trần thay mặt cho thầy, diệt tà độ Chánh chẳng phải là thưởng phạt các con dưng chẳng, Luật tội rồi các con thấy rõ. Các con đừng làm trông vì Minh-Sư đặc pháp ở ngoài Cơ phổ-Độ không có theo lập công như các con. Các con đó không phải là người Đạo Cao-Đại là quá tội và quá dốt, đó là các Vị lập Đạo Cao-Đại đời Thượng Nguồn, các Vị đó sau độ các con hữu căn hữu đức, nên hư nhờ các Vị đó, còn Thầy đâu có xác người mà độ các con cho được, các con không tìm hiểu sự này các người lãnh lĩnh Thầy có đủ quyền hành phạt thế gian, chẳng ai dám trái, để rồi các con sẽ rõ có lập công tạo quả ngày hôm nay. Nhiều bậc biết Tam Giáo, họ lập công, khác bậc hữu căn thiếu đức ham mê vật chất, là lập công thành, phạm sự như các con.

Chẳng phải hang nào cũng vào cơ Phổ-Độ như các con mới biết Đạo Cao-Đại đó sao? Thầy nói rõ các vị MINH-SƯ đặc pháp hiện giờ là người dâng Anh Tào-Hồng thành lập Đạo Cao-Đại dựng đời trở lại, có một phần Minh-Sư Triết Giáo chống nghịch Đạo Thầy vậy đó, các con hiện giờ những vị Hiền Tài Tuấn Kiệt đều từ lúc, đến ngày Thiên cơ Thầy chuyển thì toàn quốc xứ Việt-Nam đều hỗn loạn súng đạn gươm đao trên khắp nơi thì châu vị Thánh-Địa của Thầy, chư Thần, chư Thánh trấn giữ rất nhiệm mầu, dưng gom hết Hiền Tài Tuấn Kiệt cũng như kẻ hữu căn hữu đức về nơi Thánh-Địa ở cho yên thân, một thời giờ có Thiên Lệnh huyền Linh ứng hộ chờ đến ngày phán đoán đại đồng là ngày tận diệt loài người tất cả năm châu cùng là Vũ trụ, thì không một chóc đất nào ở thế gian này mà yên tĩnh, thì chúng đó có Thần, Thánh lực những kẻ Hiền Tài Tuấn Kiệt Đạo tâm, lực những kẻ hữu căn hữu đức, độ những xác người dân đem về nơi non danh, là nơi Huyền Linh Thiên định trước giờ ở yên nơi đó chờ ngày THIÊN KHAI HUỖNH ĐẠO TAM GIÁO GIẢNG TRẦN, thân những Anh Hùng Tuấn Kiệt Đạo tâm mà hữu dụng kỳ kỳ vắng lập đời các con. Chừng Thầy chuyển độ dẫn các vị Hiền Tài hữu căn hữu đức đem về non danh, hết chư Thần, Thánh, hết giữ nơi Thánh-Địa, đó ngày tận diệt thế gian, đồng chung kiếp số với toàn cầu vũ trụ theo luật trời ấn định không có khác nhau mũi non bầy còn thế gian tiêu sạch, chẳng còn cho đó các con. Thánh-Địa của Thầy ngày hôm nay khác nào xưa Tôn-Tần về non, nhà Yên tiêu nát đó các con

Đàn hôm nay là TAM NHƯT ĐÀN của Thầy thuyết minh Chơn Lý, cho các con biết sự thật của Đạo, còn Cơ Phở Độ của Thầy cho cái giả làm cái thật, Thầy không cho biết tự sự vì lậu Thiên Cơ để các con tìm kiếm mà biết sự thật, điều giả là các con thành Đạo như bậc Minh sư vậy. Thánh Giáo hôm nay Thầy Minh sư cho các con biết năm bài đến cuối không hề sai, để Đòi tới các con rõ.

Thầy tóm tắt đề hiểu; **Một** là Thầy cho biết trước Nhơn Quả trả nhau. **Hai** là Cao-Đại Phở Độ là chỉ để các con vào đạo mà không thông qua cửa đạo đại sáo mà có, vì không thông qua căn cội là vậy mà theo đạo u ơ tùy theo cảnh đời, thì mới hay, là nền Đại-Đạo của thầy. **Ba** là thầy cho biết quyền Đạo lập đời, kỳ **Ba**. **Bốn** Thầy cho biết Thánh địa là gì? Thánh địa là đất Thầy, Hiền Tài Thánh Đức lập đời cũng là mở cơ phở độ. Đời loạn kẻ ấy không chỗ dựa nương, Thầy gom lại rồi chạy về chỗ ấy ở rồi Thầy sẽ đem đi nơi khác thì Thánh Địa phải tiêu tán như Hoàn cầu Vũ trụ. **Năm** là Thầy cho các con biết Thầy là ai? Các con theo Thầy học Đạo mà các con không biết Thầy là ai thì vô hiện quả, Thánh Ngôn có biểu các con hiểu Thầy là ai, mới đắc quả thành công, mới môn đồ của Thầy. Thầy ngó trong Cơ Phở-Độ của Thầy, chẳng một ai năng tìm mà rõ biết, thì theo Đòi các con học Trường học, tên họ Thầy, giáo các con không biết, thì các con có học trường đó được chăng? Các con thử nghĩ đầu hay rồi, ngay kia biết rõ Thầy là ai.

Đã đời hỗn loạn hai Kiêu Triệt giáo đấu tranh, các con không biết gốc Đạo là ai mà phải theo Ta Đạo chẳng còn một đũa. Sau đây Thầy dặn kỹ các con ghi nhớ lòng: **hết đến Đòi hỗn loạn là Cơ Phở-Độ của Thầy hết tức là kỳ Hữu Hình đã mãn sang qua kỳ Vô Vi, thì các con bít đường lối không tới được nữa, vì các con là Đạo để lập công, hành theo hữu vật không biết được Thiên cơ huyền bí ba kỳ lập đời thì KIÊM KÊ KỶ BA CỦA THẦY CÓ ĐIÊN QUANG TƯỜNG TIẾP VỚI THẦY MÀ HIỂU THÔNG MỌI VIỆC.**

Rằng đời kẻ đó vén màn Vô Vi, ngó qua bên kia có ánh sáng là chỗ lập đời không thì ráng chịu bịt mù đêm tối với trí óc tình thần không phân biệt xa được nữa, thời thì để chờ lậu thế hỗn loạn tiêu diệt hết rồi thì rõ, lập Đời không cần chi biết trước.

Đàn hôm nay là TAM NHƯT ĐÀN, Thầy minh Chơn Lý, biết trước các con Đạo tâm cũng những kẻ hữu đức, biết rõ sự thật của Thầy, biết rõ Thiên cơ như vậy không hề sai, nên nhớ ngay kia biết rõ. Các con giữ Thánh Giáo này đến ngày hỗn loạn khắp cả nước Việt Nam, biết rõ Đạo CAO-ĐÀI, biết rõ Thầy là ai, Đòi chưa tới các con để cất nghe! Nghe các con!

